

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΖ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2271	Γ' Στάσις Χαιρετισμῶν Παρασκευὴ 20 Μαρτίου 2020 βράδῳ	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Κιβωτὸς ἢ Παναγία - κιβωτὸς ἢ Ἐκκλησία

«Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελώντων σωθῆναι» (Ἀκάθ. ὕμν. Ρ 6α')

Ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος, ἀδελφοί μου, εἶνε μία ἐπανάληψις τοῦ χαιρετισμοῦ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ στὴν ἀκήρατο Κόρη τῆς Ναζαρέτ.

Κάθε «Χαῖρε» θὰ χρειαζόταν ἰδιαίτερο κήρυγμα. Ἀπόψε θὰ προσπαθῆσω νὰ σᾶς ἐξηγήσω μὲ ἀπλὴ γλῶσσα τὸν στίχο «**Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελώντων σωθῆναι**» (Ἀκάθ. ὕμν. Ρ 6α').

Τέσσερις λέξεις εἶνε ὁ στίχος αὐτός, γραμμένος, ὅπως καὶ ὁλος ὁ ὕμνος, στὴν **ἐλληνικὴ γλῶσσα**, αὐτὴν ποὺ μπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ καὶ τὶς λεπτότερες ἀποχρώσεις τῆς σκέψεως.

Χαῖρε, λέει, Παναγία Θεοτόκε, ποὺ εἶσαι ἢ «**ὀλκὰς**». Τί σημαίνει ἡ βυζαντινὴ λέξι «ὀλκὰς»; Σημαίνει «**πλοῖο**». Καὶ ὑπάρχουν **δύο ἔννοιες**.

✓ Ἡ μία ἔννοια εἶνε «**πλοῖο φορτηγὸ**», σὺν ἐκεῖνα ποὺ μετέφεραν στ' ἀμπάρια τοὺς ἀγαθὰ γιὰ τὴ Βασιλεύουσα. Ἐσύ, Παναγία, εἶσαι τὸ εὐλογημένο καράβι, ποὺ μᾶς φέρνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ὄχι πετράδια καὶ χρυσάφια, ἀλλὰ φέρεις στὰ σπλάχνα σου τὸν πολυτιμότερο καὶ ἀνεκτίμητο θησαυρό, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

✓ Ἡ ἄλλη ἔννοια τῆς «ὀλκάδος», στὴν ὁποία καὶ θὰ ἐπιμείνω, ποία εἶνε· πλοῖο στὸ ὁποῖο καταφεύγουν καὶ σώζονται ἀπὸ τὰ κύματα οἱ ναυαγοί, «**πλοῖο ναυαγο-σωστικὸ**». Γιὰ νὰ κατανοήσουμε καλύτερα τὸ νόημα αὐτό, θὰ ὑπενθυμίσω ἓνα μεγάλο ἱστορικὸ γεγονός.

Τὸ γνωστὸ αὐτὸ γεγονός, ἀγαπητοί μου, εἶνε ὁ **παγκόσμιος κατακλυσμὸς**. Συνέβη –σκεφτῆτε– 8 μὲ 9 χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ.

–Μπᾶ! ἔρχεσαι σὺ σήμερα καὶ ὀνομάζεις τὸν κατακλυσμὸ τοῦ Νῶε **γεγονὸς ἱστορικὸ**;

Τί; τὸ θεωρεῖς παραμῦθι, ἀποκύημα φαντασίας τῶν Ἑβραίων καὶ ἄλλων Ἀσιατικῶν λαῶν; Λάθος κάνεις. Δὲν θὰ πῶ πολλά· ἓνα μόνο λέω. Γιὰ τὸν κατακλυσμὸ δὲν ὀμιλεῖ μόνο ἡ Βίβλος· ὀμιλοῦν καὶ **ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα ἀνασκαφῶν** ποὺ πιστοποιοῦν, ὅτι ὄντως συνέβη.

Πῶς λοιπὸν συνέβη; Ἀνοῖξτε τὴν ἁγία Γραφὴ στὸ πρῶτο βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὴ Γένεσι, κεφάλαιο 7ο, κ' ἐκεῖ θὰ δῆτε τὴν περιγραφή. Ἄς μὴν πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, δικαίωμά τους· ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι ἡ ἁγία Γραφὴ ἀληθεύει. Ὁ Χριστὸς εἶπε· «Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι» (Ματθ. 24,35. Λουκ. 21,33. Μάρκ. 13,31. Ἀπ. 20,11). Οὕτε σ' ἓνα γιώτα δὲν θὰ διαψεύσῃ τὴ Γραφὴ ἢ ἀθεΐα κι ὁ ὕλισμός.

Λέει λοιπὸν ἡ Γένεσις, ὅτι «**ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας**» (Γέν. 6,11,13), κυριαρχοῦσε ὁ σατανᾶς, οἱ ἄνθρωποι ἔφυγαν ἀπὸ τὸ Θεό, ἔπεφταν σὲ βαρεῖα ἁμαρτήματα, ἀκατονόμαστα, πράγματα ποὺ δὲν κάνουν οὔτε τὰ ζῶα. Ἐνας μόνον ἔμεινε πιστός, ὁ **Νῶε** κ' ἡ οἰκογένειά του. Τὸν εἰδοποίησε ὁ Θεός· θὰ καταστρέψω τὸν κόσμον, ἐσύ λοιπὸν φτειάξε μιὰ «ὀλκάδα» - «**κιβωτόν**» (Γέν. 6,14). Τοῦ ἔδωσε μάλιστα καὶ τὰ σχέδια.

Ὁ Νῶε, πιστὸς στὸ Θεό, ἔβαλε ἐργάτες, ἔκοψε δέντρα καὶ ἄρχισε νὰ κατασκευάζῃ τὴν **κιβωτόν**. Ἡ δουλειὰ βάσταξε χρόνια· πελεκοῦσαν, χτυποῦσαν, κάρφωναν καὶ κατασκεύαζαν τὸ καράβι, τοῦ ὁποίου λείψανα διασώθηκαν κάπου στὸ ὄρος Ἀραράτ. Ὁ κόσμος ρωτοῦσε· Γιατί τὸ φτειάχνεις αὐτό, Νῶε; τί δουλειὰ ἔχει τὸ καράβι στὴ στεριά; Τρελλάθηκε, σχολίαζαν μεταξύ τους εἰς βάρος του. Μὰ ὁ Νῶε «τά'χε τετρακόσα». Ἐκανε τὴ δουλειὰ του.

Ὅταν τελείωσε, ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε· **Χτύπα σήμαντρο!** (ὅπως χτυποῦν τώρα στὸ Ἅγιο Ὄρος). Τ' ἄκουσαν οἱ ἄνθρωποι, δὲν ἔδωσαν σημασία, μᾶλλον κορόιδεuan. Τ' ἄκουσαν τὰ ζῶα καὶ πλησίασαν. Καὶ ὁ Νῶε διαλέγει ἓνα ζευγάρι ἀπ' τὸ κάθε εἶδος καὶ τὰ μπάζει στὴν κιβωτόν. Τοῦ λέει ὁ Θεός· Βάλε καὶ τὴν οἰκογένειά σου μέσα. Μπαίνει ἡ γυναίκα καὶ τὰ τρία ἀγόρια του μὲ τὶς γυναῖκες τους, 8 ψυχές. Διατάζει ὁ Θεός· Κλείσε τὴν πόρτα· καὶ ὅποιος κι ἂν σοῦ χτυπήσῃ, δὲν θ' ἀνοίξῃς. Καὶ ἡ πόρτα ἔκλεισε.

Ἐξω ἡ ἡμέρα ἦταν ἡλιόλουστη. Οἱ ἄνθρω-

ποι διασκέδαζαν, γλεντούσαν χωρίς ἔννοια Θεοῦ. Ἐνῶ ὁμοῦς ὁ οὐρανὸς ἦταν καθαρὸς, νὰ καὶ φάνηκαν τὰ πρῶτα σύννεφα. Σὲ λίγο ὁ οὐρανὸς μαύρισε, σκοτείνιασε ἡ φύσις. Ἄρχισαν νὰ πέφτουν οἱ πρῶτες σταλαγματιές, μετὰ ἡ βροχὴ νὰ δυναμώνη, καὶ τέλος νὰ βρέχη πολὺ καὶ συνεχῶς μέρα καὶ νύχτα. Τότε οἱ ἄνθρωποι ἀρχίζουν νὰ φοβοῦνται. Πῆγαν στὴν κιβωτὸ καὶ χτυποῦσαν, ἀλλὰ ματαιῶς. Σκαρφάλωναν σὲ δέντρα, ἔτρεχαν σὲ κορυφές, ἀλλὰ τὸ νερὸ ἀνέβαινε. Φούσκωσαν τὰ ποτάμια, οἱ λίμνες, οἱ θάλασσες (κάτι τέτοια θὰ γίνουν, ἀδέρφια μου, καὶ στὸν αἰῶνα αὐτὸν, πού ξεπέρασε σὲ διαφθορὰ τὴ γενεὰ τοῦ Νῶε). Μεγάλος θρῆνος· ζῶα μικρὰ καὶ μεγάλα, ἄντρες καὶ γυναῖκες κολυμποῦσαν ἀπελπισμένα. Καὶ τὸ τέλος εἶνε γνωστὸ· πνίγηκε ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος καὶ **σώθηκαν μόνο 8 ψυχές**, προζύμι γιὰ ἓνα νέο κόσμο.

Κατὰ τὴν ἐρμηνεῖα τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀγαπητοί μου, ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε, πού διέσωσε τὴν ἀνθρωπότητα, εἶνε **τύπος, σκιά καὶ εἰκόνα** ἑνὸς μεγάλου προσώπου καὶ ἑνὸς μεγάλου **θεομοῦ**· προτύπωνε τὴν ὑπεραγία **Θεοτόκο**, ἡ ὁποία μὲ τὸν ρόλο πού διεδραμάτισε στὸ σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας καὶ μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς σώζει τοὺς πιστοὺς, ἀλλὰ καὶ τὸν θεανθρώπινο ὄργανισμὸ τῆς **Ἐκκλησίας**, μέσα στὴν ὁποία ἀνήκουν ὅλοι οἱ σωζόμενοι καὶ πρώτη ἡ Παναγία.

Μαζὶ μὲ τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο **ονομάζεται κιβωτός, καράβι, καὶ ἡ Ἐκκλησία μας**. Σὰς παρουσιάσω δύο - τρία σημεῖα, ὅπου φαίνεται ἡ ὁμοιότης ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπεροχὴ τῆς. Εἶνε ἡ Ἐκκλησία μας **κιβωτὸς ἀνώτερη ἀπὸ τοῦ Νῶε**.

✓ Στὴν κιβωτὸ τοῦ Νῶε σώθηκαν μόνο **8 ψυχές**· μέσα στὴν Ἐκκλησία σώζονται **μυριάδες**.

✓ Ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε **χάθηκε** καὶ μόνο λείψανά της βρέθηκαν· ἡ νοητὴ ναῦς τῆς Ἐκκλησίας **μένει καὶ θὰ μείνῃ γιὰ πάντα** ἀβύθιστη, γιατί ὁ Χριστὸς τὴν συνέπηξε ὄχι ἀπὸ ξύλα καὶ σανίδια ὑλικά, ἀλλὰ «*ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρω ἅμα*» κατὰ τὸν προφήτη (Ἠσ. 60,13). Τὸ πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει κυβερνήτη τὸ Χριστό, κατάρτι τὸ σταυρό, ἄγκυρα τὴν ἐλπίδα, πηδάλιο τοὺς ἱεροὺς κανόνες, πυξίδα τὴ Γραφή, καὶ πολικὸ ἀστέρα τὴν ὀρθόδοξο πίστι, Νικᾶ τὰ πάντα καὶ θὰ φτάσῃ αἰσίως στὸ λιμάνι του.

✓ Μία ἀκόμη παρατήρησι τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Στὴν κιβωτὸ ὅπως μπῆκαν (ζῶα καὶ ἄνθρωποι) ἔτσι καὶ βγήκαν· στὴν Ἐκκλησία μπαίνουν λύκοι - βγαίνουν ἀρνιά, μπαίνουν τσακάλια - βγαίνουν ἐλάφια, μπαίνουν κοράκια - βγαί-

νουν περιστέρια. **Ἡ Ἐκκλησία μεταμορφώνει, ἀναπλάθει, ἀναδημιουργεῖ τὸν κόσμο**. Νὰ καὶ **δύο παραδείγματα**. • Στὴν ἐποχὴ τοῦ ἁγίου Κοσμά ἑνὸς **αἰμοβόρος ληστής**, πού ἔσφαξε στὴ στάνη ἓνα βοσκό, ἄκουσε ἔπειτα τὸ σημαντρο μιᾶς ἐκκλησιᾶς καὶ ξύπνησαν μέσα του παιδικὲς ἀναμνήσεις. Μπῆκε στὴν ἐκκλησίαν, κ' ἐκεῖ συναισθάνθηκε τὶς ἀμαρτίες του, τὸν πῆραν τὰ δάκρυα καὶ ἔλεγε «*Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου*» (Λουκ. 23, 42). Μπῆκε λύκος - βγήκε ἀρνί. • Θέλετε ἄλλο παράδειγμα, γιὰ τὶς κοπέλλες καὶ τὶς γυναῖκες; Τὴν 1η Ἀπριλίου γιορτάζει ἡ **Μαρία ἡ Αἰγυπτία**, μία μεγάλη πόρνη πού πῆγε στὰ Ἱεροσόλυμα μὲ πονηρὸ σκοπὸ, ἐκεῖ συναισθάνθηκε πὼς εἶνε ἀμαρτωλὴ, μετανόησε, πέρασε τὸν Ἰορδάνη, ἔζησε στὴν ἔρημο 45 χρόνια μὲ ἄσκησι, καὶ ἁγίασε. Ἡ πίστι τοῦ Χριστοῦ παίρνει κάρβουνα καὶ τὰ κάνει διαμάντια.

Δὲν εἶνε παραμύθι ἡ πίστι μας, ὄχι! Ἄν ἦταν ἔτσι, ἐγὼ θὰ ἤμουν ἀπατεώνας. Πιστεύω στὸ Εὐαγγέλιο, πιστεύω στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ! Καὶ ἂν κάποιος μοῦ πῆ, ὅτι αὐτὰ ἴσχυαν «*τῷ καιρῷ ἐκείνῳ*», τοῦ λέω· Τὶς ἡμέρες αὐτὲς **στὸ Παρίσι** ἡ ἐφημερίδα «Ὁ σταυρὸς» («La Croix») γράφει γιὰ μιὰ διάσημη **ἡθοποιὸ** πού ἔφυγε καὶ πῆγε νὰ γίνῃ κι αὐτὴ μιὰ ἄλλη Μαρία Αἰγυπτία.

Τέλος προσθέτω, ὅτι γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες ἡ Ἐκκλησία ὑπῆρξε ὄχι μόνο ἡ βιβλικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ **ἐθνικὴ κιβωτός** μας· ὅ,τι πολύτιμο ἔχουμε (γλῶσσα, παραδόσεις, ἱερά καὶ ὄσια), ὅλα φυλάχθηκαν μέσα στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία. Στὰ μοναστήρια ὁ καλόγερος, μὲ τὸ Ψαλτήρι καὶ τὴν Ὀκτώηχο γαλούχησε ἡρώες κ' ἔβαλε ἐλπίδα στὶς καρδιές· ἐκεῖ ἱεράρχης ὑπέροχος εἶπε «Ἀναστήτω ἡ Ἑλλάς!» καὶ «Ἐλευθερία ἢ θάνατος!». Καὶ τὸ '40 στὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Ἀλβανίας ἔβλεπαν μαυροφορεμένη τὴν Παναγία, καὶ αὐτὴ ἔσωσε τὸ ἔθνος μας.

Προτοῦ κλείσω ἐφιστῶ τὴν προσοχή σας στὶς δύο τελευταῖες λέξεις· τὸ καράβι εἶνε «*ὀλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι*»· δὲν σώζει ὁσους, σώζει αὐτοὺς πού θέλουν νὰ σωθοῦν.

«**Ὅσοι πιστοί!**» λοιπόν. Διαβάστε τὸ 24ο κεφάλαιο τοῦ Ματθαίου, ὅπου ὁ Χριστὸς λέει, ὅτι θὰ γίνῃ πάλι ἓνας παγκόσμιος κατακλυσμὸς (βλ. Ματθ. 24,37-39). Ἔρχεται «*Ἀρμαγεδών*» (Ἀπ. 16,16), ἡλεκτρικὴ σκούπα νὰ καθάρῃ τὴν ἀκαθαρσία. Ὡ Χριστέ καὶ Παναγία, ὦ τάφοι ἡρώων καὶ μαρτύρων, ὦ ἁγία Μαρία Αἰγυπτία, σώσατέ μας!

Ὁ δὲ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου ἄς εἶνε ἴλεως.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος